

[**POLMIAREK** *sb m*

połmiarek, pułmiarek.

o *prawdopodobnie pochylone*, a oraz *e jasne* (*tak w poł-*, miara oraz -ek).

sg *A* półmiarek. ◇ *D a. L* półmiarku. ◇ *pl N* półmiarki. ◇ *G* półmiark(o)w.

Sł stp: *połmiarek, połumiarek, Cn s.v. kłoda statek, Linde XVII w. (z Cn)*.

Miara pojemności równa 1/8 kłody: *InwŻup* 309; Tamże od owoców wszelakiego drzewa na targ przywiezionych biorą targowe od każdego wózka po półmiarku. A wedle sprawy tych, którzy tego świadomi, średnie kładąc dostawa się takich półmiarków na rok 30. *LustrRus* 117.

połmiarek czego: Tamże jest słodownia dworska, w której mieszczanie robią słody salvo solaro [s] alias dają od każdego słodu wyrobienia słodu półmiarek i gr 4. *LustrRus* 268.

Zestawienia: »pułmiarek mensurae Drohobicensis« [szyk zmienny]: Et quilibet patella dat mesure Drohobicensis pulmiarek unus cum superficie, hoc est octavam partem tunne *InwŻup* 308, 309.

»połmiarek mensurae maioris, cum superficie, superfluous« = *półmiarek napelniony czubato*: Millenarium unum salis, hoc est duo polmiarki mesure maioris *InwŻup* 309, 308, 310.

»Samboriensis pułmiarek«: dat minoris zuppensis sive Samboriensis pulmiarkow duo etiam superfluos *InwŻup* 309.

Cf POLUMIERZE

MFr